

הגדה
של
פסח

עדות המורה

תוכן העניינים

ברכת האילנות	4
בדיקת חמוץ	11
שריפת חמוץ	12
אגרת הקודש וסגולה נפלהה	13
הדלקת הנרות	20
סדר הקערה	22
סימוני הסדר	22
קדש	23
ורחץ	25
כרכס	26
יחץ	26
מגיד	27
kosher	52
רחצה	54
מצויא, מצה	55
מורור	56
קורך	56
שולחן עורך	57
צפון	57
ברך	58
כוס שלישי	65
הלל	66
הלל האגדל	71
כוס רביעי	77
נרצה	78
שירים ופזמוןים	83
שיר השירים	89

בנין ברק: תל אביב 18 * ירושלים: מלכי ישראל 2
972-3-6154800. א.ס.♦ www.mwash.co.il ♦ office@mwash.co.il
U.S.A. - Mea'arot Judaica Tel: 718-438-8707 www.mefarshjudica.com
© כל הזכויות שמורות

ברכת האילנות

וקודם לברך את האילנות יש לומר בקשה זו שהובאה בלשון תיכomics ח"א:

לשם יהוּדָה קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא ושביגתיה בריחלו ורחלמו ורחלינו ורחלילו ליתדרא אותיות יהה באותיות רוחות ונשימות הפתתיחים אל שרשיהם ישראלי ובשם כל הנפשות רוחות ונשימות רוחות ונשימות והקרובים להם שמקללות אצילות בריאה יצירה עשויה, ומכל פרט אצילות בריאה יצירה עשויה, הרי אנחנו מוגנים ומוגנים לקיים מצות הברכה שתקנו חכמים וכורונם לברכה על ראותינו דמלכבי. וועליה לפניה יי' אלהינו ואלהי אבותינו פאלו פוען בכל הפינות הראות לכוון בברכה הזאת וסודותיה, ותהי חשוכה ומתקבלת ורציה לפניה ברכה זו לברר ולהעלות על זהה כל גצווי הקדרשה המעוורבים בזומה, וכל נפשות רוחות ונשימות המגולגלים בו, ואתה האל במדת טיקח ובחסידך העROL תאר להם באור פנינה ותשלים ברורים ותקונים. ברכם טברים רצמי צדקתה תמיד גמלם ימי רוח מד צהוב:

ויהי רצון מלפניה יי' אלהינו ואלהי אבותינו שבונכות הברכה זאת אשר נברך יקדים בנו מאמר ראה ריח בני בריח שדה אשר ברכו יי' ונתקבל שפע עשר הברכות, בכתוב ויתן לך האלים יי' יי' יי'

המשיך מן אור אום פוזן ושפם מטהל חשמלים (הפט) ומשמי הארץ (גפא) ורב קון (הו) ותירש (הה): ועבורך עטפים גברות נישתחו לך לאטמים (האט) תהה גבר נטה? לך אחיך (הה) נישתחו לך בני אמרך (יס) ארוך אדור וمبرכךיך ברוך (טאטא): יהיו לך רצון | אמר פי והגינוי לך פניה יי' צורי ונאל: ויהי |نعم אדריך אלהינו עליינו ומעשה דיננו בוננה עליינו, ומעשה ידינו בוננה:

ואה"כ יזכיר בשמה ומכות הלב

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, שלא חסר בעולמו כלום, וברא בו בריאות טובות וαιלנות טובות, לייהנות בהם בני אדם:

ואחר הברכה יאמר בקשה זו

יהי רצון מלפניה יי' אלהינו ואלהי אבותינו שתעלנו בשמה לארכינו ותטענו בגבוליינו ושם נקדים מצות תרומות ומעשרות וכל מצות החקלאות בארץ אשר הndlת לאבותינו היא ארץ בית חלב ורכש, ארץ נחלים מים עינות ותהומות יוצאים בבקעה ובהר, ארץ חיטה וشعורה וגפן ותאנה ורפון ארץ זית שמן ורכש, כאשר צויתנו בתורתך על ידי משה עבדך:

סדר הקערה

מביאים קערה, ובנה שלש מצות שמורות ועליה מסודרים:
זרע, ביצה, מילוי, חروسת, קרפס וחוזרת, סדר הזה:

סימני הסדר

קדש. ורחיין. קרפס. יחץ. מגיד. רחצאה. מוציא. מזאה.
מרוד. בורקה. שלוחן עזרקה. צפוץ. ברקה. חלל. נרצאה:

קדש

כל אחד מבני הבית יעמוד ויקח כוסו بيדו. ובועל הסדר יקבל את הocus בשתי ידייו
משתי ידייו של אדם אחר, ואח"כ יאחזנו רק בימינו, וקידש. ומכוון להוציא את כל
השומעים ידי החובטים.

הנני מוקן ומוציאו לקיים מצות בום ראשון מרבע בוסות. לשם יהוד קוישא
בריך הוא ושבינתיה, על ידי והוא טמיר ונעלים בשם כל ישראל. והוא נעם ארני
אללהינו עליינו, ומעשה ידינו בונגה עליינו, ומעשה ידינו בונגהו:

אם חל בשבת מתחילה כן:

יום הששי. ויכלו החסמים והארון וכל יצבים: וכך אללהים ביום השבייש מלאכחו
אשר עשה. ושבת ביום השבייש מפליט מלאכחו אשר עשה: וברך אללהים אfty
יום השבייש. ויקדש אותו. כי בו שבת מפליט מלאכחו אשר בראש אללהים לעשיות:

אם חל בחול מתחילה כן:

אללה מזעי יי מקראי קדש. אשר תקרו
אתם במזעם: וידבר משה אתה מזעי יי אל-
בני ישראל:

סָבָרִי מְרַנֵּן. (שְׁמַעְתָּה) לְחַיִם

ברוך אתה יי' אליהינו מלך העוזם בורא מאורי האש: ברוך אתה יי' אליהינו מלך העוזם המבדיל בין קדש לחה. ובין אור לחושך. ובין ישראל לעמים. ובין יום השבעה לששת ימי הפעשה. בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלה. ואთ يوم השבעה מששת ימי המעשה הקדשה. ותבדלה והקדשה את עמה ישראל בקדשה. ברוך אתה יי' המבדיל בין קדש לחש:

בחוץ לארון מברכים "שחהינו" גם בليل שני.

ברוך אתה יי' אליהינו מלך העוזם שהחינו וקייננו וְהַגִּיעֵנוּ לְזֹמֶן הַזֹּה:

ישתו כל המוסבים, בהסתבת שמאל, כל היין שכוס.
ולפחות ישתו רוב ובייעית (ארבעים וחמשה גרים).

ברוך אתה יי' אליהינו מלך העוזם אשר בחר בנו
מִכְלָעָם. וּרוֹמְמָנוּ מִכְלָלָשׂוֹן. וּקְדִשָּׁנוּ בְמִצּוֹתָיו.
וְתַתְנוּ לָנוּ יי' אליהינו באַהֲבָה. (שְׁמַעְתָּה) שְׁבָתוֹת לְמִנְחָה
וּמוֹעָדים לְשִׁמְחָה. חֲנִיכִים וּזְמִגִּים לְשִׁשּׂוֹן. (שְׁמַעְתָּה אֶת
יּוֹם הַשְּׁבָת הַזֹּה. וְאֶת יוֹם חַג הַמְצֹות הַזֹּה. וְאֶת
יּוֹם טֻוב מִקְרָא קָדֵש הַזֹּה. זֶמֶן חֲרוֹתָנוּ. באַהֲבָה.
מִקְרָא קָדֵש זֶכֶר לִיצְיאַת מִצְרָיִם. בַּי בָּנו בְּחַרְפָּת
וְאֶתְנוּ קָדֵשׁ מִכְלָהָעָם. (שְׁמַעְתָּה וְשְׁבָתוֹת) וּמוֹעָדי
קָדֵשׁ (שְׁמַעְתָּה באַהֲבָה וּבְרָצֹן) בְשִׁמְחָה וּבְשִׁשּׂוֹן
הַנְּחַלְתָּנוּ. ברוך אתה יי' מקדש (שְׁמַעְתָּה הַשְּׁבָת וְ
יִשְׂרָאֵל וּזְמִגִּים):

ורחץ

כל המוסבים נוטלים ידיום ללא ברכה.

מִגֵּד

נווהגים לומר קודם התגדה מאמרו הוורו ה'ק' (ח"ב מ' ע"ב):

פרק נ'א בתר ר'א, לספר בשבחה ריצ'יאת מצרים, ראייה חובא על בר נש לאשטעי בהאי שבחה לעלטמן, כי אוקומנא, כל בר נש לאשטעי ביצ'יאת מצרים, ובחרוא ספרור חד בחרואה, ומין אויר לחדרי בשכינה לעלטמא ראייה דהוא חדו מפ'א, דהאי אויר בר נש לדחרי בקריה, וקודשא בריך והוא תני בחרואה ספרור.

סמנוס סלטומר זיך, סלה לספר צפנה יולטה מורייס, סורה חיוב על קהדים נשולט לספר צפנוזס קהלו, כך כעמדו כל הדרס מספר צוליח מורייס וממה צסיטור סוכה צפנומה, עדיז קו פלמוש עס סכמיכס נשלום סבת, פרידז טמחס מלן זיך, סוה סלה חד סכמה צולזוי, וכקז"ב זמה צסיטור סוכה סלה.

ב'יח שענתא, בניש קורישא בריך הוא ר'בל פטלייא דלי'יה, ואמר לו, זילו ישמעו שפוקא דשבחא דלי', ר'כא משתחעו בני, ותראן בפוקאנו. קדרון בלחו מתקנשין ואיתין ומרתברן בהריריו דושניאל, ושממעו ספרורא דשבחא, ר'כא תראן בחרואה דפוקאנו דפוארוין, קדרון אתין ואוין ליה ר'קורישא בריך הוא על כל אינון נסן ונבורן, ואודאן ליה על עפוא קדרישא דאית ליה באראעא, דתראן בחרואה דפוקאנו דפוארוין.

בז כסעוכס זיך, מקון סקב"ס ה'ת כל כסעוכס טלה, והוואר לסס, לטו ומוש ספיטו כל כסעוכס טלי מספיטים בי, וטממייס גנולדי, מה מקונס סלאט וגהטס ומתחכרים עט טרולג, וטוממייס סופור צפנה טממייס בsummota סנהולס מלהזונג, וטהויס ומודייס לאסקב"ב מע כל הלו בסנסיס וסנדווות, ומודייס מע מס קוקוט טיט לא בחרן, טטממייס צפחת סנהולס טל הלויס.

כ'דרון אtotזקף ליה חילא ונבורתא לעילא, נישראאל בהאי ספרורא יהבין חילא ר'פאריהון, בפטלייא, דראtotזקף חילא ונבורתא, בר משבחון נבורתיה, ואוין ליה וכלהו דהילן מקמיה ואסתלק יקרה על בלחו, ובגנן קה, אית לשבחא ולאשטעי בספרורא דא בקה

כְּרָפֵס

בעל הבית לוחך כרפס פחות מכויות ומטבילה במיל מלח,
וון יתן לכל המסובים, וברך:

**ברוך אתה יי' אליהינו מלך העולם, בזורה
פרי הארץ מה:**

נווהגים לאכלו בלא הסיבה, ואני מברך ברכה אחרונה,
שברכת המזון שמברך אח"כ, פוטרטו:

יְהֹ

יקח המזה האמצועית ויבצענה לשתיים.
החלק הגדויל ישארינו ויזניענו לאפיקומן, והקטן יחוירנו בין השלומות.

מוארים כוס שמי ומוחיקים את הקערה של המזחה והמורור
כדי לעורר את התינוקות שישראל "מוח נשתנה".

מה נשחתה? הקללה הזאת מבל היליות?

שבכל היליות אין אנחנו מטבילים אפילו פעם אחת.
ונקללה הזאת שתי פעמים:

שבכל היליות אנחנו אובלין חטץ או מצחה. וזה קללה
זהה בלא מצחה:

שבכל היליות אנחנו אובלין שאר ירכות. וזה קללה
זהה מרור:

שבכל היליות אנחנו אובלין ושותין בין יושבין ובין
מסבין. וזה קללה תהה בלא מסבין:

ראתמה. בוננא דא, חובה אויר על בר ניש, לאשתטע תדריך קמי קורשא
ברך הוא, ולפרסומי ניסא בכל אינון ניסן דעבר.

ולו נחוסף לו בח וגורה נמלכה, וימר לה גיטור סכוה טריגים כה לוזס, מכל פינס לו בח וגורה בערך
ספוגחים גנורוח ומודים לו, וככל יהיחס מפחו ושולם כבשו על כולם. ומוטס זר, ים לפחה ולספר צספיה רוזה,
כמו טלמא. כגון זו חוכ סומג על סהדים, לספר חמיך לפאי סקבי"ס ולפרנס בסגס כלול הלו סנסום פאטם.

אי פיקא, אמאו איזה חוברה, וטא קורשא בריך הוא בדיע בלא, כל מה דתעה,
ויהו לבעתר דנא, אמאו פרסומי דא קמיה, על מה לאיזה עבר, ואיזה גראן, איזא ודא
אצטריך בר ניש לפרשוי ניסא, ולאשתטע קפיה בלא מה דראיין עבר, בנין דאיין פלאין
סיקון, וכל פטנייא דלאיעלא מתקבנשין, וחמאן לוין, ואודאן בלאו לקורשא בריך הוא,
ואסטליך זקריה עליירוח עלייא וטטא. ברוך יי' לעולם אמן ואפן:

ולא פהלה, נמיס סומג חוכ לספר לה רנסיס, וכלה סקבי"ס יודע כלל, כל מה פקירות ווסיכס להחר מון, ולמה
ספרסום סוב לפניהם על מה טסולה טטה וכונה, והמי זולן אויר סאלס נפרנס כוס ונספר פלגיון מכל מה
טפה, מזוס טללו קמלות טולות, וכל כפניתה של מעלה מתקזזים וווחים חופס, ומודים לפאי סקבי"ס, ושילוד
כפוזו עלייסס נמלטם ולטפה.

מגביהם את הקערה, וכל המוסבים מתחילה לומר "הא לחמא עניא", ונוגהים
לכפול אותו ג' פעמים. ואחר כן יתחלו ההגדה בהסברת נcona, וביראת ה' תורה.

הא לחמא עניא די אבלו אבחנה באראעא
דמזרים. **בלידקבין** ייתי זיבול. **בלידאריך** ייתוי
ויפסה. **השתאה הא**. **לשנה האה באראעא דישראל**.
השתאה האה עבדי. **לשנה האה באראעא דישראל**
בני חരין: